



LUPTA PENTRU UNIVERS

David Clayton, Octombrie 2020

Scopul vieții

Marea majoritate a oamenilor care trăiesc pe această planetă sunt foarte puțin conștienți de marile probleme și scopuri care au provocat omenirea de la începutul vieții aici. Majoritatea oamenilor trăiesc timp de câțiva ani și se întorc în țărână când mor, petrecându-și existența numai în lupta pentru supraviețuire până când timpul li s-a terminat. Pentru majoritatea, viața a fost cu puțin mai mult decât cea a unui cal sau câine. Nu a existat niciun scop sau motiv al existenței lor altul decât simple necesitate de a supraviețui până când circumstanțele i-a tras pe linia moartă. Nu este de mirare faptul că sunt atât de mulți oameni care se sinucid, uneori la o vârstă tânără. Adevărul este că o viață fără nicio idee, o existență fără un scop mai mare decât simpla supraviețuire este fără rost, și câteodată oamenii realizează acest lucru și acționează în consecință.

Însă Biblia descoperă că fiecare persoană născută pe această planetă are un scop uimitor în această viață, scop care are consecințe uimitoare. Ea ne spune că fiecare dintre noi avem un rol de jucat în lămurirea unor lucruri care afectează chiar existența universului în care trăim. Suntem mult mai mult decât simple creaturi care existăm la întâmplare, mai mult decât simple fiire de viață care există fără niciun scop până la moarte. Întregul univers este angajat în cea mai mare luptă din toate timpurile și fiecare dintre noi este implicat, fie că o știm sau nu!

Lupta pentru Univers

Biblia descrie acest conflict mai clar decât oricare altă sursă din lume. Acolo descoperim o înregistrare a rebeliunii care a avut loc în centrul universului cu mii de ani în urmă și care de atunci este în continuă desfășurare. Prin profetul Isaia putem câștiga detalii ale chestiunilor fundamentale implicate în această rebeliune și ne este prezentată persoana care a instigat acest mare conflict.

„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.” (Isaia 14:12-14).

Lucifer a fost unul dintre cei mai proeminenți îngeri ai lui Dumnezeu, dar aici descoperim că a fost umplut de ambiția de a fi înălțat în locul lui Dumnezeu. O ciudată dorință s-a născut în inima lui, aceea de a fi egal cu Dumnezeu iar el a îngăduit acestei intenții să se dezvolte până când s-a transformat într-o rebeliune deschisă împotriva lui Dumnezeu. Această rebeliune s-a răspândit printre restul îngerilor din cer și în final un mare număr dintre ei s-au unit cu Lucifer în această revoltă. O luptă semnificativă în acest conflict este descrisă în Apocalipsa:

„Și în cer s'a făcut un război. Mihail și îngerii lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat

Cuprins:

Hristos versus fiara

Pag. 4

Demascat

Pag. 8

pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” (Apocalipsa 12:7-9).

Un conflict ideologic

Este greu de imaginat această luptă; Satan și îngerii lui au luptat și în majoritatea imaginilor în care artiștii au încercat să înfățișeze acest război din cer, au reprezentat îngeri luptând cu săbii. Dar desigur, îngerii sunt ființe dintr-o altă dimensiune, sunt ființe spirituale iar lupta trebuie să fi fost de o natură complet diferită de cea cu care suntem noi obișnuiți. De fapt, de vreme ce Satan se lupta să uzurpe locul lui Dumnezeu, nu poate să fi fost un conflict bazat pe forță fizică. Nici chiar Satan nu și-ar fi putut pierde mințile în asemenea grad încât să gândească să L-ar fi putut înfrânge pe Dumnezeu prin forță fizică! Dar Isus explică modul în care lucrează Satan și ne oferă câteva idei despre felul în care Satan a decis să-I uzurpe locul lui Dumnezeu:

„Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8:44).

Satan a fost un mincinos și un criminal de la început. El este „tatăl” minciunilor, el este originatorul minciunilor; această practică a început cu el. Intenția lui Satan a fost de a-L detrona cumva pe Dumnezeu și a știut că acest lucru era imposibil prin forță. A știut că era imposibil să-L omoare pe Dumnezeu, dar în inima lui și-a dat seama că nu ar fi putut să-și realizeze niciodată visul de a fi venerat și înălțat ca Dumnezeu, atât timp cât Dumnezeu era Ființa supremă în inimile tuturor. În inima lui s-a născut dorința de a-L elimina cumva pe Dumnezeu; nu de a-L ucide literlamente, ci de a-L îndepărta prin a-i face pe toți să se teamă de El și să nu I se mai închine. Singura cale prin care putea face asta a fost prin a modifica caracterul lui Dumnezeu prin minciuni și astfel, pentru a distruge reputația lui Dumnezeu, a inventat minciuni și le-a folosit cu dibăcie pentru a-i întoarce pe mulți îngeri împotriva lui Dumnezeu.

Acest „război” din cer trebuie să fi fost de natură ideologică, o bătălie a adevărului împotriva minciunilor, o lupta pentru afecțiunile ființelor cerești. Numai în cadrul unui astfel de război ar fi putut Satan spera să aibă succes împotriva lui Dumnezeu. Satan și-a extins lupta pe pământ și, după cum putem vedea uitându-ne la ceea ce s-a întâmplat aici, eforturile lui au fost încununete de succes. Marea majoritate a oamenilor nu au încredere în Dumnezeu, le este frică de El și nu doresc să aibă de-a face cu El. Mulți Îl primesc ca pe o ființă înspăimântătoare care trebuie evitată cu orice preț.

Principiul lui Satan

Există o instituție numită „Biserica lui Satan” care a fost înființată în Statele Unite în urmă cu câteva decade. Această „biserică” a publicat o carte intitulată „Biblia Satanistă”. Dacă examinăm unele dintre principiile din acea carte, descoperim în mod clar filosofia de guvernare a lui Satan. Iată câteva citate:

„Căci dorința mea este să provoc înțelepciunea acestei lumi, ‚legile’ omului și pe ale lui ‚Dumnezeu’”.

„Nu mă plec înaintea niciunuia dintre idoli tăi, iar cel ce a spus ‚să nu’ este dușmanul meu de moarte!”

„Nu trebuie acceptat niciun crez de natură ‚divină’. Religiile trebuie puse sub semnul întrebării. Nicio dogmă morală nu trebuie luată de-a gata, niciun standard acceptat ca suprem. Nu există nimic sfânt inerent în codurile morale. Asemenea idolilor de lemn din vechime, acestea sunt lucrarea mâinilor omenești iar ceea ce este făcut de om, omul poate distruge!”.

„Spune propriei tale inimi: ‚Sunt propriul meu mântuitor.’”

Este ușor de observat miezul acestor afirmații. În final, ele sunt centrate pe sine ca conducător suprem și sfidează toate autoritatea și controlul lui Dumnezeu. Aceasta este rădăcina rebeliunii lui Satan din cer și fundamentul guvernării sale pe pământ.

Rebeliunea lui Satan împotriva lui Dumnezeu a fost fondată pe ideea că el poate oferi o cale prin care să ofere tuturor „libertatea”. Fiecare persoană trebuie să fie propriul lui Dumnezeu în sensul că fiecare să-și aleagă propriul stil de viață, să trăiască cum îi place fără a fi în mod constant călăuzit de Dumnezeu. Argumentul lui Satan a fost că nu avem nevoie de călăuzirea lui

Dumnezeu căci suntem deja capabili să facem binele și suntem buni. Tot ceea ce trebuie să știm este ce este bine și ce este rău și în mod natural vom face binele, fără a avea nevoie de Dumnezeu. Miezul satanismului este viața liberă de orice interferență a lui Dumnezeu, este filosofia independenței de Dumnezeu.

Descoperim această filosofie satanică exprimată în ispita adresată Evei în Grădina Edenului. Satan i-a spus că dacă va mânca din pom, va obține „cunoștința binelui și răului” și că va deveni ca Dumnezeu. Cunoscând binele și răul, nu mai avea nevoie de Dumnezeu.

Sistemul lui Satan - regulile

Dar dacă fiecare persoană se guvernează pe sine și este propriul dumnezeu, cum poate exista armonie și cooperare când indivizii formează o societate? Trebuie să existe un sistem care să asigure că cei care vin fiecare cu ideile proprii despre ce este bine și ce este rău, să poată trăi împreună într-o ordine. Răspunsul este că trebuie să existe un sistem de reguli pentru a controla oamenii și pentru a-i determina să se conformeze unui conducător sau voinței majorității. Acesta este fundamentul și baza tuturor guvernărilor omenești și reprezintă elementul fundamental al sistemului de guvernare a lui Satan.

Interesant: cu toate că Satan prezintă idealul ca fiecare persoană să devină propriul lui conducător, trăind după propriile idei despre bine și rău, în final împărăția lui pretinde un sistem de reguli prin care tuturor li se cere să trăiască potrivit deciziilor altora. În final, îi face pe oameni sclavii altor oameni și nu crează nicio libertate, ci un sistem care mereu devine tiranic, în care puțini îi domină, în controlează și îi înrobesc pe alții.

Istoria a arătat că guvernarea omenească nu poate produce niciodată nimic bun care să dureze. Când oamenilor li se încredințează guvernarea, rezultatul este corupția, nedreptatea și în final anarhia. Nu există nimic în afara egoismului și abuzului. Aceste sisteme sunt capabile de a impune un nivel de disciplină prin pedepse aspre, dar cu toate că comportamentul oamenilor poate fi reținut, inima lor rămâne la fel și de aceea toate guvernele omenești sunt corupte și eșuează din nou și din nou. Chiar și cei care așează aceste sisteme pentru a-i controla pe oameni, nu se supun propriilor reguli; există corupție pretutindeni și aceste sisteme de guvernare devin numai mijloace de a-i subjugă și înrobi pe oameni.

Dar în cazul în care Dumnezeu Însuși ar face regulile? Dacă Dumnezeu explică ce este binele și răul și o face atât de clar încât fiecare persoană să știe cum să se comporte? Dacă omul câștigă o înțelegere desăvârșită despre adevărata moralitate; nu ar fi lumea total diferită?

Răspunsul este Nu! Istoria interacțiunilor lui Dumnezeu cu poporul evreu în perioada Vechiului Testament ne descoperă în mod clar că chiar și în cazul în care Dumnezeu face regulile, nu este nicio diferență pentru că procesul implică guvernatori umani și natura umană. Acesta este motivul pentru care chiar și sistemul lui Dumnezeu de la Muntele Sinai, având cele zece porunci în centru, nu i-a făcut pe oameni mai buni pentru că era fundamentat pe reguli care erau în afara oamenilor, reguli care erau opuse naturii lor. Nu acesta este modul lui Dumnezeu de a guverna, dar El a folosit acel sistem simbolic ca o frână pentru un timp, până când a venit momentul de a stabili sistemul Lui desăvârșit de guvernare.

„Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”, careia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.” (Galateni 3:20).

De aceea a trebuit să fie înlocuit cu sistemul desăvârșit al lui Dumnezeu, sistemul Noului Legământ.

Sistemul lui Dumnezeu - viața

Singurul sistem de guvernare care produce cu adevărat binele este sistemul în care Dumnezeu Însuși își trăiește propria viață prin copiii Săi. Sistemul desăvârșit de guvernare al lui Dumnezeu a fost implementat când Isus Hristos a venit cu Noul Legământ. Versetele de mai jos ne oferă o înțelegere clară a acestui principiu al Noului Legământ care reprezintă diferența vitală dintre guvernarea lui Dumnezeu și toate celelalte guvernări:

„Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea”, zice Domnul: „Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu.” (Ieremia 31:33).

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.” (Ezechiel 36:26, 27).

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.” (Ioan 14:16, 17).

Marea diferență este că Dumnezeu Își guvernează copiii prin faptul că vine personal și locuiește în ei și pentru a-Și împlini voința în viețile lor prin a-i călăuzi și motiva din lăuntru. Calea lui Dumnezeu este de a oferi propria viață fiecărui individ și astfel El crează un sistem perfect. La fel cum funcționează împreună membrele unui corp într-o desăvârșită armonie fără a avea nevoie de o guvernare exterioară, tot la fel copiii lui Dumnezeu lucrează în desăvârșită armonie fără a avea nevoie de o guvernare omenească pentru că un singur cap îi controlează pe toți. Singurul lucru necesar într-o asemenea guvernare este ca fiecare să se supună lui Dumnezeu pentru a primi spiritul Său și pentru a fi născut din nou. Un asemenea sistem de guvernare este imposibil pentru oricine altcineva din univers, inclusiv pentru Satan. Toate celelalte sisteme de guvernare, fie cele făcute de oameni sau cel făcut de Satan, trebuie să funcționeze din EXTERIOR, dar calea lui Dumnezeu este desăvârșită, căci El Își guvernează copiii și Își atinge scopurile prin a-i călăuzi din LĂUNTRU. Acesta este sistemul desăvârșit de guvernare, unul care nu poate eșua. În versetele de mai jos Dumnezeu se referă la acest sistem și-l descrie astfel:

„Voi pune legea Mea în lăuntru lor, și o voi scrie în inimile lor.”

„Voi pune spiritul Meu în voi și veți umbla după legile Mele.”

„duhul adevărului ... va fi în voi.”

Acesta est marele principiu din spatele Noului Legământ, elementul de bază care îl face un sistem desăvârșit. Este desăvârșit pentru că face ca Dumnezeul desăvârșit să fie una cu copiii Săi și să-Și împlinească voia prin ei.

HRISTOS VERSUS FIARA

David Clayton, Octombrie 2020

● rivalitate a sistemelor

Așa cum am descoperit în articolul anterior, controversa dintre Dumnezeu și Satan nu este centrată pe INDIVIZI; nu este o rivalitate pentru a vedea care este mai puternic sau care are o popularitate mai mare, ci este o rivalitate dintre două sisteme de guvernare. Plângerea lui Satan nu a fost direcționată împotriva lui Dumnezeu ca persoană, ci împotriva sistemului Său. Este o întrebare care vizează care dintre sisteme este mai bun, care sistem produce cele mai bune rezultate. Trebuie ca mereu să ne amintim de acest lucru.

Sistemul lui Satan este bazat pe independență față de Dumnezeu și dependență față de sine. El accentuează moralitatea prin primirea cunoștinței binelui și răului, dar fără ca Dumnezeu să fie implicat. Este teoria potrivit căreia informația corectă îi va face pe oameni buni (Geneza 3:5). Guvernarea lui Dumnezeu pe de altă parte, este bazată pe Dumnezeu care împărtășește propria Lui viață (spiritul Lui) fiecărei ființe inteligente și astfel, produce propriul Lui stil de viață neprihănit în fiecare dintre ei. Nu este centrat pe obținerea unei informații despre moralitate (reguli și porunci), ci pe obținerea unei vieți neprihănite (spiritul lui Dumnezeu în Hristos).

Ceea ce Satan a prezentat universului a fost un sistem de guvernare în care fiecare persoană trebuie să fie „liberă” de stăpânirea lui Dumnezeu. Satan a prezentat asta ca fiind o „cale mai bună” iar teoria lui era că de vreme ce fiecare a fost creat bun, fiecare persoană va face în mod

natural binele dacă va ști să diferențieze între bine și rău. Dependența de sine direcționată de informațiile morale au constituit fundamentul guvernării sale.

Dar Dumnezeu este Singurul Bun (Marcu 10:18) și datorită acestui fapt, nimeni nu poate fi bun fără de Dumnezeu. Este imposibil să fii independent de Dumnezeu și să trăiești o viață sfântă. Filosofia guvernării lui Satan este un vis imposibil și a fost sortit eșecului de la bun început. Dar de vreme ce nimeni nu a știut de la început, universului a trebuit să i se acorde șansa de a descoperi realitatea și de aceea lui Satan i s-a îngăduit să continue în rebeliunea sa atât de mult timp. Este procesul îndelungat prin care fiecare lecție este adânc gravată în fiecare dintre ființele inteligente, că nimeni nu poate fi bun fără Dumnezeu. Singura cale de a trăi o viață curată este de a o preda lui Dumnezeu.

Guvernarea de la Sinai

La Muntele Sinai Dumnezeu S-a întâlnit cu copiii lui Israel și le-a dat un set de reguli elaborat care trebuia să le guverneze fiecare aspect al vieții. Aceste reguli nu numai că determinau modul în care trebuiau să se comporte în viețile personale, dar alcătuia și un sistem de guvernare și de închinare care includea administratori și intermediari religioși numiți „preoți”. Primul cap al acestui sistem a fost Moise iar după moartea lui a fost urmat de Iosua. Din timp în timp diverși bărbați se ridicau și conduceau poporul, iar aceștia se numeau „judecători”.

Multe organisme religioase de azi încearcă să funcționeze pe principii similare celui oferit de Dumnezeu în timpul lui Moise. Dumnezeu l-a făcut pe Moise capul lui Israel, un guvernator care avea o comuniune directă cu Dumnezeu și putere absolută asupra oamenilor. El lua toate deciziile importante și nimănui nu-i era îngăduit să pună sub semnul întrebării autoritatea sa. El era ajutat de alți bărbați care erau aleși de Dumnezeu și cărora li se oferea o măsură specială din spiritul sfânt pentru a purta o parte din responsabilitatea guvernării. Dumnezeu l-a condus pe Moise în fondarea acestui sistem și acest lucru a condus la concluzia că acesta a fost un sistem desăvârșit de guvernare, motiv pentru care mulți încearcă să-l reproducă. Dar trebuie să ne amintim mereu că acest sistem a fost numai un simbol sau o umbră, o ilustrare a altuia.

Sistemul lui Moise nu a fost un sistem desăvârșit de guvernare, nu a fost idealul lui Dumnezeu cu toate că El l-a fondat, ci a fost numai o umbră a sistemului desăvârșit, căci el nu a făcut altceva decât să înfățișeze ceva mult mai mare. Pavel descrie acest lucru astfel:

„În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.” (Evrei 10:1).

Cele două părți

De-a lungul Bibliei apare o ființă care luptă pentru Dumnezeu. Această Persoană este reprezentantul lui Dumnezeu care vorbește în Numele Lui. Uneori este numit „îngerul Domnului” și în câteva locuri este identificat ca fiind „Mihail, arhanghelul”, „marele prinț”. De fapt, în Apocalipsa 12:7 El ne este descoperit ca fiind Cel care i-a condus pe îngerii lui Dumnezeu în războiul împotriva lui Satan și a îngerilor săi. Scripturile Noului Testament ne descoperă că Această Persoană nu este altul decât Fiul născut al lui Dumnezeu, Isus Hristos care a fost întrupat și a devenit om pentru a pune capăt rebeliunii lui Satan. Prin faptul că a devenit om, Isus a putut să-l înfrângă în mod desăvârșit pe Satan și să clarifice faptul că acuzațiile sale împotriva lui Dumnezeu nu erau decât minciuni răutăcioase și în același timp să deschidă o cale pentru toți oamenii să fie eliberați de sub stăpânirea sa.

Așadar, aceasta este marea întrebare care stă înaintea fiecăruia dintre noi: cui te închini cu adevărat? Este închinarea noastră față de Dumnezeu direcționată și controlată de oameni? Te raportezi la Dumnezeu într-o manieră distantă prin strădania de a te conforma unui set de reguli (chiar dacă sunt reguli bune)? Este experiența ta religioasă dominată de un sistem de guvernare care pretinde că este mijlocul lui Dumnezeu pe pământ? Dacă acesta este stilul tău de viață atunci este clar că clădești pe principiile de guvernare ale lui Satan și fost prins de marea amăgire universală. Este timpul să te întorci de la închinarea balaurului și să te supui guvernării

lui Dumnezeu îngăduindu-I lui Hristos Însuși să vină în viața ta, să trăiască în tine și să te călăuzească prin spiritul Său.

Acesta este motivul pentru care solia că Hristos este neprihănirea noastră este miezul Evangheliei; de aceea acesta este răspunsul la toate amăgirile lui Satan, este motivul pentru care poporul lui Dumnezeu trebuie să se asigure că nu îngăduie nimic să intre în experiența lor decât realitatea lui „Isus Hristos și El răstignit.” Dumnezeu trăiește iar sinele este înlăturat. Nu este nevoie de o guvernare a regulilor și de control omenesc atunci când Dumnezeu este viața noastră; atunci avem cel mai mare element al adevăratei bunătăți iar voia lui Dumnezeu este împlinită în noi.

Dumnezeu să ne ajute să nu mai fim niciodată amăgiți de filosofii religioase și de guvernările bazate pe sistemul lui Satan. Fie ca Dumnezeu să fie preamărit, justificat și îndreptățit în noi, pe măsură ce-I îngăduim lui Hristos să fie „*totul în tot pentru noi.*” (Ieremia 51:20).

Așadar, cu toate că marea luptă care are loc în univers este o luptă între Satan și Dumnezeu, Isus Hristos este Cel care luptă în Numele lui Dumnezeu, El este alesul lui Dumnezeu care vorbește și acționează pentru Dumnezeu, motiv pentru care cei doi antagoniști sunt în realitate Isus și Satan.

Dar când ajungem la cartea Apocalipsei, figura centrală este fiara. Satan este reprezentat ca fiind cumva în fundal, dar inamicul vizibil, activ al poporului lui Dumnezeu de pe pământ, este fiara. Pe de altă parte, nu există un echivalent reprezentant vizibil al poporului lui Dumnezeu; nu există un luptător pământesc, niciun lider pământesc, niciun mijloc prin care Dumnezeu întâmpină fiara în această luptă.

Acest aspect este subliniat în scena judecării din Daniel capitolul 7. Acolo descoperim decizia judecării referitoare la cele două entități: fiara și Hristos. Observați verdictul judecării: decizia este condamnare pentru fiară și o împărăție veșnică pentru Hristos (Daniel 7:9-14). Este clar faptul că conflictul este prezentat ca derulându-se între Hristos și fiară. Dar de ce este fiara reprezentată ca fiind opusul, echivalentul lui Hristos?

Să ne amintim faptul că fiara este o organizație, un imperiu, o împărăție pământească care operează și domină prin mijloace omenești de guvernare, așa cum dictează înțelepciunea omenească. Este clar faptul că Satan conduce fiara din spate, dar fiara este agentul vizibil, activ care împlinește lucrarea lui Satan. Este un guvern pământesc direcționat și controlat de oameni chiar dacă Satan este cel care lucrează în realitate.

Hristos nu are un asemenea mijloc; în împărăția Lui nu există guvern pământesc! Biserica Catolică este convinsă că este organizația lui Dumnezeu, avându-l pe Papa vicar al lui Hristos, instrumentul special al lui Dumnezeu. Multe alte denominațiuni asemenea Martorilor lui Iehova, Mormonii, Adventiștii de ziua a șaptea etc. cred și afirmă că trupul conducător cum ar fi Conferința Generală este gura lui Dumnezeu pe pământ. Aceasta este una dintre marile erori care există în lumea Creștină și în cea religioasă în general. Greșelile oamenilor și ideile lor greșite despre Evanghelie rezultă întotdeauna în încercarea lor de a închide lucrarea lui Dumnezeu într-o cutie omenească.

Este adevărat că Dumnezeu are o mișcare pe pământ prin care lucrează. Aceasta este biserica lui Hristos care este numită și „trupul lui Hristos”. Însă acest „trup al lui Hristos” nu operează pe aceleași principii de guvernare și organizare ca guvernele omenești, iar principiile sale de operare sunt foarte diferite de guvernarea sistemului fiarei.

Ideea falsă este că principala diferență dintre biserica lui Hristos și sistemul fiarei este care guvern conduce fiecare sistem în parte. Veți auzi că împărăția fiarei poruncește păzirea duminicii, în timp ce Dumnezeu poruncește păzirea sabbatului. Diferența dintre sistemul lui Dumnezeu și cel al fiarei este reprezentată ca fiind în principal o luptă între reguli diferite. Dar aceasta este o perspectivă falsă, căci diferența reală este mult mai importantă decât atât.

În termeni simpli, sistemul guvernării lui Satan este fiara, un sistem de guvernare bazat pe reguli și control omenesc. Sistemul de guvernare al lui Dumnezeu este Hristos, un sistem de guvernare bazat pe împărtășirea vieții și pe controlul lui Hristos. Cu alte cuvinte, guvernarea lui Hristos este El Însuși, căci nu este niciun mijlocitor între El și poporul împărăției Sale.

Închinarea la balaur

„Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?” (Apocalipsa 13:4).

În cadrul sistemului de guvernare omenesc, în realitate Satan este cel care este proslăvit și adorat. Adevăratul rival este diavolul iar controversa este între Hristos și el. Dar din nou descoperim că există un medium care stă la mijloc și care se numește „fiara”. Satan nu poate opera pe tărâmul fizic fără un intermediar uman. El și principiile sale de guvernare sunt arătate prin principiile sistemului fiarei. Această legătură nu este în niciun caz posedarea demonică așa cum este în general înțeleasă și nici nu este vorba despre fiară care devine mediumul direct al lui Satan ca în cazul șarpelui din Grădina Edenului. Ceea ce descoperim aici este că împărăția fiarei este agentul lui Satan în sensul că adoptă și operează pe baza principiilor sale de guvernare. Ea crede în și fondează o guvernare bazată pe filosofia diavolului și, în acest sens, este împărăția lui Satan. Când oamenii se „închină” fiarei prin supunerea față de principiile acesteia, ei i se închină în realitate lui Satan, balaurului.

Așadar, în realitate este vorba despre împărăția lui Hristos versus împărăția fiarei, dar adevărata chestiune o reprezintă sistemul prin care fiecare împărăție este guvernată și de vreme ce fiara operează pe baza principiilor lui Satan, este Satan cel care în realitate este adorat când oamenii se supun fiarei.

Trebuie să ne amintim din nou care este marea diferență dintre sistemul de guvernare al lui Hristos și cel al lui Satan: Hristos Își conduce copiii prin faptul că vine și trăiește înlăuntrul fiecărui individ prin spiritul Său și astfel îi călăuzește pe fiecare din împărăția Sa. Acesta este principiul fundamental al sistemului lui Hristos - „*Hristos în voi, nădejdea slavei.*” (Coloseni 1:27). Fiecare sistem de guvernare este bazat pe un principiu diferit din filosofia lui Satan. Această filosofie pretinde că a creat ființe capabile să fie bune și să facă binele dacă cunosc „*binele și răul.*” (Geneza 3:1-5). Împărăția lui Satan este bazată pe principiul moralității; este filosofia care spune că dacă ființelor create li se cere să se conformeze regulilor și principiilor morale, rezultatul va fi o societate stabilă, fericită și prosperă.

Cui te închini?

Așadar, aceasta este marea întrebare care stă înaintea fiecăruia dintre noi: cui te închini cu adevărat? Este închinarea noastră față de Dumnezeu direcționată și controlată de oameni? Te raportezi la Dumnezeu într-o manieră distantă prin strădania de a te conforma unui set de reguli (chiar dacă sunt reguli bune)? Este experiența ta religioasă dominată de un sistem de guvernare care pretinde că este mijlocul lui Dumnezeu pe pământ? Dacă acesta este stilul tău de viață atunci este clar că clădești pe principiile de guvernare ale lui Satan și fost prins de marea amăgire universală. Este timpul să te întorci de la închinarea balaurului și să te supui guvernării lui Dumnezeu îngăduindu-I lui Hristos Însuși să vină în viața ta, să trăiască în tine și să te călăuzească prin spiritul Său.

Acesta este motivul pentru care solia că Hristos este neprihănirea noastră este miezul Evangheliei; de aceea acesta este răspunsul la toate amăgirile lui Satan, este motivul pentru care poporul lui Dumnezeu trebuie să se asigure că nu îngăduie nimic să intre în experiența lor decât realitatea lui „*Isus Hristos și El răstignit.*” Dumnezeu trăiește iar sinele este înlăturat. Nu este nevoie de o guvernare a regulilor și de control omenesc atunci când Dumnezeu este viața noastră; atunci avem cel mai mare element al adevăratei bunătăți iar voia lui Dumnezeu este împlinită în noi.

Dumnezeu să ne ajute să nu mai fim niciodată amăgiți de filosofii religioase și de guvernările bazate pe sistemul lui Satan. Fie ca Dumnezeu să fie preamărit, justificat și îndreptățit în noi, pe măsură ce-I îngăduim lui Hristos să fie totul în tot pentru noi.

DEMASCAT

Imad Awde

„În al patrulea rând, un copil uman vine din părinții săi prin nașterea naturală. În cazul Dumnezeirii însă, Fiul a venit din Tatăl, nu ca o emanare divină sau prin nașterea divină, dar pentru a făuri creația și răscumpărarea (Ioan 8:42; 16:28). Nu există nicio dovadă biblică pentru teoria eternei generări a Fiului din Tatăl. Fiul a venit din Tatăl, dar nu a fost generat de El. În al cincilea rând, imaginea tată-fiu nu poate fi literal aplicată relației divine dintre Tatăl și Fiul din cadrul dumnezeirii. Fiul nu este Fiul natural, literal al Tatălui. Un copil natural are un început, în timp ce în cadrul dumnezeirii Fiul este veșnic. Termenul ‚Fiu’ este folosit în mod metaforic atunci când este aplicat dumnezeirii. El poartă ideile distincției persoanelor în cadrul dumnezeirii și a egalității în natură în contextul unei relații veșnice, de dragoste.” (Adventist World, November 2015 (What does the Bible mean when it refers to Jesus as “the Son of God”) also published on the Biblical Research Institute website <https://www.adventistbiblicalresearch.org/es/node/1185>).

„Relația Tată-Fiu în dumnezeire ar trebui înțeleasă în sens metaforic, nu în sens literal.” (Max Hatton, Understanding the Trinity, p. 97).

Satan a avut un mare succes în efortul de a aduce un alt Isus în Creștinism. Așa cum vedeți, teologii și pastorii din diferite denominațiuni au concluzionat că Isus nu este și nu poate fi Fiul literal al lui Dumnezeu. Motivul acestei concluzii este credința lor în trinitate care îi împiedică să accepte relația literală de Fiu a lui Isus. Astfel, prin doctrina trinității Satan a introdus un alt Isus pe care Pavel nu L-a predicat.

Este de mirat faptul că unul dintre semnele de identificare a anticristului este faptul că neagă relația de Tată-Fiu?

„Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.” (1 Ioan 2:22).

Întrebarea test este aceasta: este Isus Fiul literal al lui Dumnezeu sau nu? Pavel spune că este, corintenii au crezut că este, Dumnezeu Tatăl a spus că este și Isus Însuși a spus că este (Ioan 10:36).

Tu ce crezi?

Spiritul sfânt

Dacă ar trebui să alegem din Noul Testament o altă figură proeminentă decât Isus, atunci ar trebui să fie spiritul sfânt. S-a scris mult despre spiritul sfânt atât în Scriptură cât și în afara ei. În mod deosebit după Cincizecime, era Noului Testament a fost numită „era spiritului sfânt”. Cartea Faptelor Apostolilor a fost în mod corect numită de mulți autori „Faptele spiritului sfânt”.

Spiritul sfânt este prezentat în Noul Testament ca o persoană tot așa cum Tatăl și Fiul sunt prezentați ca fiind persoane. Multe pasaje din Scriptură sprijină această concluzie. Citim că spiritul a inspirat scriitorii Scripturii (2 Petru 1:21), a umplut viața lui Hristos (Luca 4:18), convinge omenirea de păcat (Ioan 16:8), mărturisește despre Hristos (Ioan 15:26), călăuzește și vorbește (2 Samuel 23:2; Luca 4:1; Fapte 13:2), poate fi întristat (Efeseni 4:30), poate fi mințit (Fapte 5:3).

Așa cum puteți vedea, Biblia nu prezintă spiritul sfânt ca fiind numai o forță sau numai o influență de la Dumnezeu. A crede asta este contrar Scripturii. Ceva și mai rău este a crede că spiritul sfânt nu există. Eu nu am întâlnit pe nimeni care să creadă așa ceva, dar am auzit pe alții care au făcut-o, motiv pentru care am amintit aceste idei.

Spiritul sfânt este o Persoană; aceasta este ceea ce afirmă Scriptura. Însă, datorită acestor texte și a altora, unii au făcut un pas mai departe și au concluzionat că spiritul trebuie să fie o persoană diferită de Tatăl și de Fiu. Prin „diferit” înțeleg că spiritul sfânt nu este Tatăl și Fiul.

Aceasta este ceea ce afirmă doctrina trinității. Iată câteva exemple:

După ce citează o parte din Crezul Atanasian, autorii unui articol intitulat „Înțelegând trinitatea” au scris:

„Acest pasaj oferă o paradigmă a înțelegerii ortodoxe a trinității. Așa cum afirmă, doctrina necesită nu numai ca Dumnezeu să existe în trei persoane, dar și fiecare dintre ele să împlinească următoarele:

Nu este decât exact un singur Dumnezeu.

Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, spiritul sfânt este Dumnezeu.

Tatăl nu este Fiul iar spiritul sfânt nu este Tatăl sau Fiul.

Dar acestea sunt în mod evident în contradicție. Prima insistă că doctrina trebuie interpretată în contextul monoteismului care afirmă că nu există decât un singur Dumnezeu. Dar cea de-a doua insistă că fiecare dintre Persoane este divină în timp ce cea de-a treia ne spune că sunt trei Persoane. Astfel, aparent doctrina afirmă atât faptul că există cât și faptul că nu există un singur Dumnezeu." ("Understanding the Trinity" by Jeffrey E. Brower and Michael C. Rea, University of Notre Dame, p.2 (<http://www.andrewmbailey.com/trinity/Understanding%20the%20Trinity.pdf>).

Un alt autor dintr-o denomi-națiune protestantă scrie:

„Însă conceptul trinității s-a dovedit a fi cel mai adecvat mod de a afirma toate dovezile Biblice despre Dumnezeu:

Există un singur Dumnezeu.

Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, spiritul sfânt este Dumnezeu.

Toți sunt egali și interdependenți.

Tatăl nu este Fiul; Fiul nu este spiritul; spiritul nu este Tatăl, etc.

Tatăl, Fiul și spiritul sunt toate ființe personale, nu forțe impersonale.

Isus a devenit atât uman cât și divin.

Dumnezeu poate fi cunoscut prin toate cele trei ființe." (Bible Studies for Youth—Edited by Pastor Damien Rice for Youth Ministries Department of Seventh-day Adventist Church (North NSW) Ltd. (<http://aucyouth.adventist.org.au/> uploaded_assets/361517).

Și iată același concept în diagrame:



„Credința mea catolică”



„Studii Biblice” pag. 75 AZȘ

Aș vrea să reiterez ceva ce am afirmat mai devreme: necesită un salt al credinței pentru a spune că spiritul sfânt este o persoană diferită de Tatăl și de Fiul. Da, spiritul sfânt este o persoană la fel ca Tatăl și ca Fiul, dar asta nu înseamnă automat că este o persoană diferită de ei. Aș vrea să vă explic.

Primul lucru pe care trebuie să-l clarific, dragă cititorule, este că niciun om nu înțelege natura spiritului sfânt. Acesta nu este un studiu despre natura spiritului sfânt, ci despre identitatea spiritului sfânt.

Dacă ne întoarcem la începuturile omenirii, citim următoarele cuvinte:

„Apoi Dumnezeu a zis: ‚Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.’ Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:26, 27).

Am fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Nu suntem întipărirea Ființei lui Dumnezeu; numai despre o singură Ființă, despre Isus, este „întipărirea Ființei Lui” Dumnezeu (Evrei 1:3; Coloseni 1:15; 2 Corinteni 4:4). Însă, noi suntem făcuți după chipul Lui; de aceea putem învăța ceva despre Dumnezeu uitându-ne la noi înșine. (Dacă crezi că cuvântul „noastră” înseamnă trinitatea, te rog să citești Obiecția 2 din capitolul 15 unde am scris despre aceasta).

Pe măsură ce continuăm descrierea creației, descoperim că omul este compus din nouă: o formă trupească și spirit.

„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” (Geneza 2:7).

Trup omenesc + spirit uman = O ființă umană vie.

Spiritul meu nu este o persoană diferită de mine însumi. Este propria mea persoană lăuntrică. Spre exemplu, Biblia spune următoarele despre Nebucadnețar care se gândea la un vis:

„În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.” (Daniel 2:1).

Nimeni din cei care citesc versetul de mai sus nu crede că „duhul lui” se referă la o altă persoană. În mod instinctiv înțelegem că se referă la Nebucadnețar însuși. Regele însuși era tulburat; el era cel care nu putea să doarmă.

Rețineți că am fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Dacă spiritul meu sunt eu însumi iar spiritul lui Nabucadnețar este regele însuși, putem aplica același principiu la Cel după al Cărui chip am fost făcuți? În definitiv, Biblia spune că „În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 2:11).

Pasajul de mai sus seamănă relația dintre om și spiritul său cu relația dintre Dumnezeu și spiritul Său. Și totuși textul afirmă o diferență foarte importantă. În timp ce spiritul omului este „în el”, spiritul lui Dumnezeu nu este limitat la forma Lui fizică. (Pentru mai multe informații despre forma fizică a lui Dumnezeu, verifică Lecția 6 din cadrul studiilor biblice de la finalul cărții.)

Revenind la întrebarea noastră, putem spune că spiritul lui Dumnezeu se referă la Dumnezeu Însuși? Se aplică același principiu logic pe care l-am văzut în om și la Dumnezeu și la Fiul Său? Să vedem ce are Biblia de spus despre asta:

„Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?” (Marcu 2:8).

Poate veți găsi următoarea întrebare naivă, dar trebuie s-o ridic pentru a sublinia un aspect important. Cine „a cunoscut” din versetul de mai sus? A fost Isus sau o altă persoană numită „spiritul său”? Sunt convins că veți răspunde la fel ca și mine; desigur, Isus a fost Cel care a cunoscut. El a cunoscut în spiritul Său sau mintea Sa sau lăuntru Său. Iată un alt exemplu:

„Isus a suspinat adânc în duhul Său și a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.” (Marcu 8:12).

Din nou: cine a fost Cel care a suspinat? A fost Isus sau o altă persoană numită „spiritul său”? Înțelegeți ce vreau să spun? Simplu? Naiv? Poate. Dar este crucial, după cum veți vedea mai departe. Iată un alt exemplu:

„Isus a strigat cu glas tare: „Tată , în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și când a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul.” (Luca 23:46).

Ultimele cuvinte ale lui Isus au fost: „Tată , în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Ce a încredințat Isus în mâinile Tatălui Său? S-a încredințat pe Sine, propria Lui viață, sau o altă persoană numită „spiritul meu”? Sunt sigur că la acest moment veți spune: „În regulă, am înțeles, dar ce vrei să spui cu asta?”.

Iată care este ideea: atunci când Biblia spune „spiritul lui” referindu-se la Isus, trebuie să înțelegem că se referă la Isus Însuși, nu la o altă persoană numită „Dumnezeu spiritul sfânt.” Atunci când Isus spune „duhul meu”, trebuie să înțelegem că se referă la spiritul sau viața Lui Însuși, nu la o altă persoană numită „Dumnezeu spiritul sfânt.” Foarte simple, fundamental, și totuși neagă doctrina trinității.

Iată de ce vă încurajez să considerați următorul pasaj:

„Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava!”, adică „Tată!” (Galateni 4:6).

Dragă cititorule, onestitatea intelectuală și spirituală necesită consecvență. Iar consecvența necesită un anumit mod de a înțelege acest pasaj. Am văzut mai devreme că Biblia spune că „spiritul lui” și „spiritul meu” referindu-se la Isus, este Isus Însuși, propria Sa viață și Persoană, nu o altă viață și Persoană.

Aici se vorbește despre același „spirit”. Pavel le-a spus galatenilor: „Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava!”, adică „Tată!”.

Atunci când Pavel spune „duhul Fiului Său” adică „duhul lui Isus”, la ce se referă? Se referă la viața și Persoana lui Isus, sau la o altă persoană numită „Dumnezeu spiritul sfânt”?

Nu poți fi sincer cu tine însuși și cu Dumnezeu decât dacă înțelegi Biblia așa cum este scrisă. Consecvența, onestitatea, Scriptura și logica ne pretind să înțelegem acest lucru într-un singur mod, și anume că este vorba despre viața și Persoana lui Isus Hristos Însuși, nu despre altcineva.

După ce am înțeles asta, cineva o obișnuiește la un moment dat că spiritul lui Isus este diferit de spiritul sfânt. Aceasta a fost singura cale prin care această persoană a putut reconcilia ceea ce

Scriptura afirmă în mod clar cu ceea ce biserica l-a învățat, și anume doctrina trinității. Pentru a răspunde la această obiecție, l-am rugat să compare următoarele două pasaje:

„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutărilor lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.” (1 Petru 1:10, 11).

„Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (2 Petru 1:20, 21).

Ambele pasaje au fost scrise de același apostol și se referă la același subiect. Ambele vorbesc despre profeții din vechime care au profetizat cele ce urmau să se întâmple. Însă, în prima sa epistolă, Petru spune că „duhul lui Hristos” a fost cel care i-a inspirat pe profeți, în timp ce în cea de-a doua sa epistolă spune că a fost „spiritul sfânt”.

Spiritul sfânt = spiritul lui Hristos.

Revenind la subiectul principal, spiritul sfânt este prezent în Biblia ca o persoană, persoana lui Hristos, nu o altă persoană numită „Dumnezeu spiritul sfânt”. Această sintagmă nu este menționată niciodată în Scriptură. Vă voi mai împărtăși mai multe despre aceasta în următorul capitol.

Pe de altă parte, uneori spiritul sfânt este numit spiritul lui Dumnezeu sau spiritul Tatălui. Din nou, aceasta se referă la Persoana lui Dumnezeu Tatăl sau se referă la o altă persoană numită „Dumnezeu spiritul sfânt”? Observați modul în care scriitorii Bibliei au folosit „spiritul sfânt” și „spiritul Tatălui” ca sinonime.

„Când vă vor duce să vă dea în mâinile lor, să nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la cele ce veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela, căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.” (Marcu 13:11).

Matei a transcris aceleași cuvinte astfel:

„Dar , când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune, căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela; fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.” (Matei 10:19, 20).

Spiritul sfânt = spiritul Tatălui.

Spiritul sfânt nu este o altă persoană decât Tatăl Însuși. Observați următoarele versete:

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. ... Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” (Matei 1:18, 20).

Biblia afirmă în mod clar că „Duhul sfânt a venit asupra” Mariei. „ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.” „ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.”

Dacă crezul trinitarian este corect iar „... Duhul nu este Tatăl”, așa cum „Studiile Biblice pentru Tineri” și alte articole și crezuri afirmă, atunci vă rog să-mi spuneți cine este Tatăl lui Isus?

Vă rog să considerați următoarele pasaje:

„Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.” (Geneza 1:2).

„De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și, în clipa aceea, cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.” (Matei 3:16).

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30).

Dacă nu ai fi auzit niciodată despre doctrina Trinității și ai citi aceste versete pentru prima oară în viața ta, cum ai înțelege expresia „spiritul lui Dumnezeu”? Ai înțelege că înseamnă „spiritul care aparține lui Dumnezeu” sau „cea de-a treia persoană a trinității numită Dumnezeu spiritul sfânt”? Fii sincer cu tine însuși!

Același principiu se aplică și la termenul „spiritul sfânt”. Acest termen nu este un nume, ci o descriere; se referă la un spirit care este sfânt. Biblia folosește diferite descrieri pentru diferite spirite:

„Voi ieși, a răspuns el, și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui.’ Domnul a zis: ‘Îl vei amăgi și vei izbuti; ieși și fă așa.’” (2 Cronici 18:21).

„Și duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l cu putere și scoțând un strigăt mare.” (Marcu 1:26).

Pentru a sumariza ceea ce am descoperit până acum, spiritul sfânt este o Persoană, dar, potrivit Bibliei, nu este o persoană diferită de Tatăl și de Fiul Său. Uneori ni se spune că spiritul sfânt este spiritul lui Isus Însuși, iar în alte circumstanțe ni se spune că este spiritul Tatălui. Însă nu ni se spune niciodată că spiritul sfânt este o persoană / ființă diferită de Tatăl și de Fiul și nu găsim niciodată în Biblie expresia „Dumnezeu spiritul sfânt.”

La fel cum spiritul meu este propria mea ființă, persoana și viața mea, nu altcineva, tot așa spiritul lui Dumnezeu este identitatea lui Dumnezeu, chiar Persoana Lui și propria Lui viață, nu altcineva. Atunci când Biblia spune „spiritul lui Hristos” sau „spiritul Tatălui tău”, se referă la Hristos sau la Tatăl Însuși, nu la o altă persoană numită „Dumnezeu spiritu sfânt.”

În următorul capitol voi armoniza aparenta problemă generată de întrebarea „cui aparține spiritul sfânt?”.

Un singur duh

„Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.” (Efeseni 4:4-6).

În lumina celor discutate în capitolul anterior, expresia „un duh” pare ciudată. Am descoperit în Scriptură că spiritul se referă la spiritul lui Isus, spiritul Tatălui și spiritul sfânt. Și totuși, aceeași Biblie spune că există „un singur duh” (vezi și 1 Corinteni 12:13; Efeseni 2:18). Cum se poate așa ceva?

Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să înțelegem ce vrea Biblia să spună prin cuvântul „spirit”. Spiritul înseamnă viață și, uneori înseamnă minte. Observați următoarele pasaje:

Minte: comparați Isaia 40:13 cu locul în care Pavel îl citează în Romani:

„Cine a cercetat Duhul Domnului și cine L-a luminat cu sfaturile lui?” (Isaia 40:13).

„Și în adevăr, „cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui?” (Romani 11:34 - KJV. Vezi de asemenea și 1 Corinteni 2:16).

Viața:

„Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te !” Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.” (Luca 8:54, 55. Vezi de asemenea și Fapte 7:49 și Luca 23:46).

„Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.” (Ioan 6:63).

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănirii.” (Romani 8:10).

După cum puteți vedea, termenul „spirit” înseamnă viață atunci când se aplică la om sau la Dumnezeu. La fel ca relația dintre om și spiritul său, tot așa este și relația dintre Dumnezeu și spiritul Său (1 Corinteni 2:11). Spiritul lui Dumnezeu este propria Lui personalitate, caracter, viață și gândurile Sale. Este Persoana Sa. Este Cel care este. De aceea spiritul este o persoană în aceeași măsură în care Dumnezeu și Hristos sunt persoane pentru că spiritul este identitatea Lor, propria Lor prezență personală, nu numai puterea sau influența Lor.

Însă dilema rămâne. De ce spune Biblia că este numai un singur duh când citim despre spiritul Tatălui și spiritul Fiului? Observați următorul text:

„Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui. Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănirii. Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.” (Romani 8:9-11).

Vă invităm să vizitați și site-ul www.lectiicubiecte.ro, loc de unde veți putea parcurge materiale special concepute de noi pentru copii și părinți. Efortul nostru este de a pune la dispoziție noi materiale în fiecare zi.

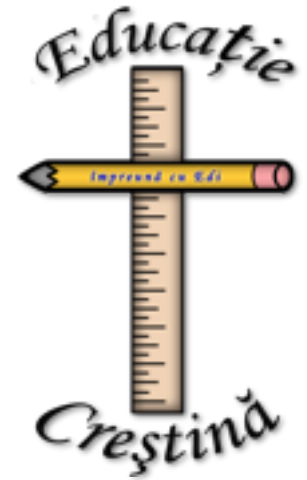
Vă invităm să vizitați și site-ul www.edy.hu, loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe site-ul www.edy.hu vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe site-ul www.divinavindecare.ro, un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria site-ului nostru; aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.



Linkuri utile

Jesus' Gospel



Hitböl hitbe



Revelation 14:12



Heilung in Christus



Restoration Ministry



Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 127 Octombrie 2020

Tiraj 77 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

